

Діло

виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто пост. шав. 143322
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 1-3 год. передпол.
Реклама не зберігається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4-20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 ф. ст.,
Італії 150 л., Німеччині 7.30
зл., Польщі 10 зл., Румунії
Чехословаччині 30 к. р.,
Югославії 150 лл., Болгарії 7.30
зл., Австрії 7.30 зл., Швейцарії
1 зл.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Громадяне! Допоможіть голодному селу!

Централа пожертв: Центральний Кооперативний Банк (Красний Союз кредитовий) — Львів, Ринок 10. Число конта (книжочки) 14.000.

Чорна хмара.

Не закриваймо очей на дійсність, не відводім нашого погляду від діючих явищ, не лякаймося глечити правді в вічі!

В деяких колах нашого громадянства атерлася думка, що обов'язком української преси є рожевити, колірувати оптимізмом прихри явища, некорисні події, кидати безкритичні гасла з тенденцією „відношення духа“ і т. н. Без сумніву й такий погляд має деяке педагогічне значіння, однак тільки тоді, якщо він не спирається на бездумний загальний фраз, що — воляче — голий розбій не боїться. Десятьліття (1914—1924) перетворило нас на всім просторі українських земель, що „голий“ таж має право лякатися розбою, бо повільний розбій не обмежується виключно матеріальними добрими, але розтягається й на моральні та духові цінності нації. Правда, в сфері моралі й духового життя, як взагалі в цілому житті не може бути порожнечі. Але чи байдужим може бути для нас, що зростає з буйно розвивається на місці того, що найкращі в народі десятиліттями і сотками літ засідали й рослили чимиві національного життя? Закон природи не допускає таж порожнечі і в сфері матеріальній. Може заіснувати під матеріальним оглядом тільки деяке обмеження, таження, але не порожнеча, і то на короткий час. Бо чого потребування викликає ослаблення, хиріння національного організму в сфері матеріального й духового життя, а це кінець кінца доводить до астеру, летаргії, глухоті вегетатії. Тому то безкритичний, очайдушний й пасивний, виключно словесний оптимізм є далеко більше небезпечний від творчого критицизму, заправленого навіть песимізмом, від скептицизму. Цей останній на площині сумніїв все таки примушує до відчуження, до шукання джерел і причин лиха, покликє до відання шпку, сушльну волю, каже шукати виходу з найприкрийшого подолання. Він не знає чудес, вишування надприродних явищ, якоїсь машини з неба, він не знає фраз про „голово, що не боїться розбою“. Він все є чинний, діяльний, опертий на фактах, а не на шріях і викиданні якогось „месії“, що ненадійде з явищами і покладає край лихоліттю. Критицизм і скептицизм шукає опори, підтримки в нас самих, бо ми є ковалями своєї власної долі.

Критицизм заставляє нас звертати увагу на кожне явище, корисне

чи некорисне, оцінювати його, піддержувати додатні прозиви, протиставити відємним, поборювати їх, відвергати нещастя.

До таких явищ, що викликають глибокої відчуженості, з'ясовує, і одностайного протидіання всього народу, належить між иншим діяльність польської „кресової“ реакції всіх її відтінків. Вже вчора подали в сконденсованому змісті постанови „народових організацій“ та їхні заходи на знищення українського народу. Зайонзек Організації Народових і його жіноча секція „Народова Організація Кобет“ вже відкрито, ясно, без дрібних сорому проявили свої чисто авірніні інстинкти, інстинкти зоологічного націоналізму.

Вони не вдоволяються язиковими законами для „кресів“, видавченими, ухваленими і проведеними в життя такі їхніми ідеологами, але домагаються позної, беззастережної ліквідації якихнебудь, хоч би найліпших язикових прав „чужоплемінців“. І хоч ті „законо“ ухвалені проти волі і опущування спротиву українського представництва, „законо“, що нівелюють національні права великих територіальних більшостей на „кресах“, в практиці не мають майже ніякого припорошення, то вони вимагають повного ліквідування їх навіть в нешкідливій теоретичній постанові. Особливо домагаються вони знесення постанов „кресових“ язикових законів відносно шкільництва, намагаючись регіаз і неіаіз зніщити останки українського шкільництва. „Організації народів“ всіх відтінків домагаються переведення земельної реформи на „кресах“ виключно в користь польських хлопів, відсуваючи українське населення від участі в земельній реформі. Отже знищення шкіл і загарбання землі, моральної власності українського трудового селянства — ось два голозні клічі польської „кресової“ реакції.

В нерозривному звязку з цим стоїть повне опанування державної й самоврадної адміністрації, бо тоді всі закони, навіть найліберальніші, найпоступовіші і найдемократичніші стануть тільки „притчею во явищах“. Отже обсада всіх урядів виключно Полхками, себ то ліквідація тих останків нашого урядництва, що ще лишилося по Австрії, та така конструкція виборчої ординації до громадських, міських і сільських рад, повітових і повід-

ських репрезентацій, щоб їх віддати в руки польської меншости, щоб вони стали виключними експлуататорами тихже „організацій народових“.

Після видвигнення цих вічно старих, але тепер під крилами і поліній „найліберальнішої“ в світі конституції спротивозахних тез польської „кресової“ реакції, після докладного розроблення плану походу на українське населення, його природні і довготривалі боротьбою набуті права, — головний орган цих організацій „Слово Польське“ в статті „Ми й вони“ (себ-то: „Польські й Українські“) ще якісь, ще безсоромніші і яснійше завершує план на „знищення Русі“. Привичні до найбільшої нікчемности й огиди з боку наших неперебірчивих противників, всеж таки ми мусили ажхнутися. Розхристана реакція з подиву гімни, просто гарманіаским пиніямом і брутальністю, зі скаженою пінсію на устах кидается на все, що ще лишилося при житті після дихого торощення. Мовляв — українська агітація проти польської народностина „кресів“ дійшла до зеніту. Крайно ліберальна“ польська конституція усталіувала ще існування української преси, перекї культурних і суспільних товариств та їх союзів, шкіл і декількох посольських мандатів. Преса підбурює проти держави і її властей, бере на глум все польське і навіть асимілізе польську мову (?); в церкві моляться по українськи, відбувають церковні походи до пам'яток христів, віддають пошану тим, що наложжи головою за еманципацію народу; українські священники агітують проти польської дирекції взаємних обмежень (коли радять своїм вірним піддержувати звязки з українським товариством обмежень „Дністер“) і проти польськості шкіл (коли дораджують використовувати постанови польського шкільного закону); послы улазжують віча в Східній Галичині, через що поширюють ненависть до Польщі. Одним словом найбільшим злочиним природи, історії і набути самого небесного Творця є існування українського народу. Використування навіть в найдібнійшій мірі польських законів, оборона легальним шляхом свого одичного й збірного існування є „протидержавною“ і „протипольською“ агітацією, є визовом „найяснійшої“ реакції, є злочиним.

Вислідом цієї агітації — лише якийсь тил зі зоологічного городу проф. Фульського чл. „диктатора“ Пушмського — є наглядна й осяжна демооралізація української молоді і старших. Її палом — після шлої низки голосних, типичних злодів, обіймків, грабінків, палів — по-

вій вал „герів“ у виді глечити почтових возів...

Справа, чого тільки не можна писати і робити під крилами „найліберальнішої“ конституції!

А лисюнок з цього є такий, що теперішній поліційний режим є — по думці цих гіс — безумовно за лагідний. Мало обжити репресії супроти української преси до конфіскації, слід іще потягати редакторів до кариної відповідальности і ціле життя українського громадянства вбгати в карби превенційної цензури. Та генеральна превенційна цензура цілого українського життя на ділі існує відання, але цього ще мало. Треба зніщити кожну принаку, кожну провву українського життя до пам'яток христів виключно.

Дубадельська „Варшавянка“ з 9. п. м. (ч. 97) в статті „П. Барбіса новий...“ зогонь наклепів“ подає зміст статті славного французького письменника Барбіса під написом: „Польща одною великою тюрмою“.

„Польща — подат „Варшавянка“ — то найбільш чинна держава в новій Європі. Польща наслідує всі злочинства. Польща наслідує коломізе українські землі. Польща закриває школи, Польща є високошкільною реакції сто разів гіршою, як російська. Польща вересує підозливану церкву, православні священники є левими або істеричними в монастирях. В Польщі не тільки мата думки, яка ріжжась би від думки україн. Словобо преси не істає. Величчя в Польщі є ідеатична з тогтовим, смертю, побива, відлення головою об мул, приклякання стів. Та є загальне брало, а не поодинокі випадки...“

Важко ставити наскільки вірно „Варшавянка“ віддала текст статті знаменитого письменника, але ми невідлично тривалими тексту „Варшавянки“, яка називає слова Барбіса наклепами та питається: „Чи честь цілого народу може бути іграшкою кожної одиниці злої волі?“

Але колиб перед світом заарештовувати в цілості постанови й резолюції „Організації Нар. Кобет“ і „Зайонзек Орган. Народових“ та завершуючу їх статтю „Слово Польське“: „Ми і вони“, колиб й світові показати страшну діяльність нашого життя, то чи серва людей, що ще не втратили почуття людськості й людяности, не зірветься питання: Чи доля семиміліонового народу, його честь, досвідність, його життя і будуччина може бути іграшкою в руках гуртка божовільних людей, прокажених якимсь пераїсним, печерним націоналізмом? Чи нема на те ради?

Наступає чорна хмара, згущення і грядова туча. Мусимо боронитися всіми способами і всіми засобами. Супроти такої оостановки справи не маємо вибору.

Red. czas. „Dłó“ Pr. 259/25. W imieniu Rzeszypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karzy jak Trybunał prawowy we Lwowie, orzekł na wniosek Prokuratury Państwowej, że treść czasopisma „Dłó“ Nr. 76 (10.44) z dnia 5. kwietnia 1925 r. w artykule pod tytułem: 1) „Widoczny symptom“ między innymi: a) Polska a: przyjmująca, b) przetrwała, c) Chociaż, d) nasilidziw, a: Jak kazano, d) reagowały my, a: prasywo, e) woyuw, a: nie lakawia zawiera znamioma zbrodni z § 65 a) uk. uznal dokonał w dniu 6.IV. 1925 r. konfiskate za usorawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myli § 493 p. k. zakaz dalszego rozpo-

wazeczowania tego pisma drukowanego. Zarazem wydał się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonalenie tego nakazu poczęga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 18. XII. 1892 Dz. p. p. Nr. 6 o ex 1863 t. k. zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. p. Lwów, dnia 5. kwietnia 1925 r. Hawel.

Red. czas. „Dłó“ we Lwowie. Pr. 262/25. W imieniu Rzeszypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karzy orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, jako Trybunał Pro-

rowy we Lwowie, że treść artykułu, umieszczonego w czasopiśmie „Dłó“ Nr. 77 (10.444) z dnia 7. VI. 1925. w artykułach pod tytułem 1) „Prima Aprilis“ a) między słowami: na misicach a: jak szczo, b) praktyci al W oseny 1922 r. c) bezkoneczni a: w takych, 2) „Masowi aresztowania na Wolym“ od słów: Metoju do końca tego artykułu, 3) „Npwyuky“ w notatce pod tytułem „Dobrodziyny rozporządok“ od słów: Niczego do końca tej notatki zawiera znamioma zbrodni z § 65 a) u. k. ad 2) wstepku z § 303 u. k. ad 3) zbrodni z § 65 a) ustawy karnej uznal dokonał w dniu 6.IV. 1925 r. konfiskate za usorawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myli § 493 p. k. zakaz dalszego rozpo-

wiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myli § 493 p. k. zakaz dalszego rozpozeczowania tego pisma drukowego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonalenie tego nakazu poczęga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17. grudnia 1893 Dz. p. p. Nr. 6 o ex 1863 t. k. zarządzenie za przekroczenie uk. grzywną do 400 zł. p. Lwów dnia 7. kwietnia 1925 r. Hawel.

макетів світової карти

"HIS MASTERS VOICE"
 FORTY EIGHT YEARS

ПАЄ ВСІМ

Захоту товариського життя.
Уявляємо побут дома
Рівнозначність родинного життя.
Українськи: солоні пісні в

Можність забави і танців.
Замикання до музики.
Перегляд сучасної музики.
Музичний Мінимізм.

Генер. представник на Польщу

ИРАКІВ, Фльоріаниса 23.
Львів, вул. Синтусьна 2.

1495 7-8

Анаденічна
Ч. 20.

1738 а) Пчмч, Софіт ч. 25. 2-2

АНТОНА УВЕРИ
Львів, вул. Галицька 10.

Д-р Іва, вул. ГАЛИЦЬКА 10.